GOVERNMENT TECHNICAL HIGH SCHOOL SULTHAN BATHERY

ശലഭമായ്..........

Little Kites

Digital magazine 2023-24

ആമുഖം

കുട്ടികളുടെ സർഗവാസനകൾ ഇവിടെ
പൂവണിയുകയാണ്. സർഗവാസനകൾ
സാങ്കേതികയുടെയും സാംസ്കാരികയുടെയും
സമ്മേളനങ്ങളിൽ ഇവിടെ പുതു വിസ്മയങ്ങൾ
തീർക്കയാണ്.
ഭാവനകളിൽ ചായം ചാലിച്ച് ഓരോ സൃഷ്ടികളും
ഓരോരുത്തരുടെയും ഹൃദയത്തുടിപ്പുകളാണ്.
അവ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്ന് ഹൃദയങ്ങില്ലേക്ക്
പറക്കട്ടെ................ നൻമകളുടെ......
സ്നേഹത്തിന്റെ തേൻതുള്ളികൾ ആവോളം
രുചിക്കട്ടെ....
ഈ മാസികയിലേക്ക് രചനകൾ എഴുതിയ
വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും സഹായിച്ച അധ്യാപകർക്കും
സ്ഥാപന മേധാവി അബ്ദുൾ റഷീദ് സാറിനും
പ്രത്യേകനന്ദി.......
പ്രതിഭകളുടെ ആശയാവിഷ്കാരങ്ങൾ വായിക്കുക..,
ആസ്വദിക്കുക.., നന്ദി......................

ആശംസകൾ

ഓരോ വാക്കും വിസ്മയങ്ങളാണ് അനുഭൂതിയും ആനന്ദവും അറിവും നൽകുന്നവ. സൃഷ്ടികൾ വാങ്മയങ്ങളാണ് .മനസ്സിൽ നിന്നും പകുത്തെടുത്തവ. വാക്കുകൾക്ക് ഹൃദയങ്ങളെ സ്പർശിക്കാൻ കഴിയുമ്പോഴാണ് അവയുടെ മൂല്യം തിരിച്ചറിയുന്നത്. ഈ മാഗസിനിലെ ഒരേ സൃഷ്ടികളും ഓരോ ഹൃദയങ്ങളിലും സ്പർശിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു........

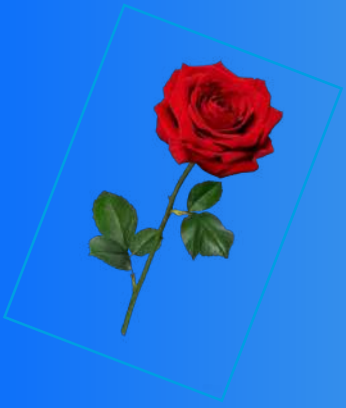

സൂപ്രണ്ട്
അബ്ദുൾ ഷരീഫ് കെ

Little kites വിദ്യാർത്ഥികൾ തയ്യാറാക്കിയ മാഗസിന് എല്ലാവിധ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നു......

Jhonson P L
Engineering Instructor

ചിറകുകളിലൂടെ.....

1.ഗുരു	Anand Krishna
2.The Great Escape	Adil Muhammed Shamsheer
3.എന്നെ തേടി	Hemanth Vinayak
4.ആ സ്ത്രീക്ക് എന്തോ പറയാനുണ്ട്	Adon Sabu
5.A small story will change your life	Joyal M A
6.Joker	Ayush K R
7.നന്മയാളുടെ സൗഹൃദങ്ങൾ	Basil Mejo
8.എന്റെ ക്യാമ്പ്	Niranjan S Nath
9നാടൻ പാട്ടുകൾ	Naved S Babu
10.ബാല്യകാലം	Jiyan Binu
11.Never Give Up	Abel K Pradeep
12.Why the same river	Adil Muhammed Shamsheer
13.Drawing	Muhammed Hanan

ഗുരു

മാതാപിതാ ഗുരു ദൈവം
അനശ്വര സത്യത്തിൽ വചസ്സ്
അറിവുപകർന്നയാദ്യ ഗുരുവാണമ്മ .
വിഷലോകത്തിന്നിരുളിലും
അന്ധതനീക്കിമിന്നും
തെളിച്ചത്തേക്കാട്ടിതന്നു
ധൈര്യമായ ഗുരുവനച്ഛൻ .
അറിവിന്റെ അക്ഷരവനി
തുറന്നുതന്ന ദൈവമാണു
എൻ ഗുരുവെന്നും
നമിക്കുന്നെൻ ഗുരുവന്ദ്യരെ
എന്നുമീയുലകിലായ്.

- ANAND KRISHNA
8:B

The Great Escape

On a July afternoon, me and my friend Sachu were relaxing on a tree in our school, near a paddy field. The school would have been mistaken for an abandoned one, if not for the sounds from the stadium. The sounds were part of the function which me and Sachu escaped. It was a program awarding the students who achieved excellent grades in the SSLC Examination that year. We somehow had escaped from it. I was sitting there enjoying the nature and the refilling of leaves, when suddenly,

"Let's bunk class." said Sachu casually.
"What?"I asked, taken aback.
"I said, let's bunk class." he repeated.
"Are you insane? What if we get caught?"I asked.
"No, don't worry. We won't get caught." He said coolly.
I refused his pleadings first but eventually (after an hour), he convinced me to bunk school.
But there was a small problem. Sachu's bag was in the classroom. Our teachers had told us to keep our bags there and attend the program (I haven't kept mine). So now, our task is to retrieve Sachu's bag from the classroom. We played rock-paper-scissors to decide who would do it and I lost. So I went to take his bag.
Our school was basically built by connecting two double storey buildings using two staircases (one for each storey). The bag was in the first building and we were behind the second one. I started moving. Slowly and quietly, I moved along with the wind. My 'robot eyes' were scanning constantly. And when I was about to reach the other building I saw a sight that petrified me - our English teacher Ms.Leela and a maths teacher Ms.Divya emerging from the staff room. They were chit chatting and didn't notice me. Yet my heartbeat went uphill and then I ran like crazy. It was only when I reached our hiding spot that I could breathe properly.
"What happened? Why were you running" said Sachu.
"Leela miss and Divya miss were coming out of the staff room."I said, trying to catch some air.
"What? Did they see you?" He asked worriedly.
"No they were too busy talking" I said as my breath returned to normal "But still it's dangerous to go now."
"So what are we supposed to-"He stopped short. His eyes widened a bit.

I was perplexed for a moment, but then, I heard it too. Footsteps approaching us.

"Quick! Hide!" Sachu whispered.

We quickly hid behind the nearby toilet. We pressed to the wall. My heartbeat once again went uphill and it synchronized withthe footsteps. It was as though someone was doing Thandava in my chest. Sachu was not an exception. I could hear his heart dancing too.

As the footsteps got closer, I could tell that there were a few people. They seem to be talking and,I knew those sounds.

With a suspicion, I decided to check who it was and started walking.

"Are you out of your mind? They will see you!"Sachu whispered angrily.

"I said the same thing to you an hour ago you hypocrite! And like you said they won't see me. I'll just take a quick peek" I said assuringly.

I took a deep breath, my heart still racing, and I took a quick glance. As expected, it was neither a teacher nor a Scout. It was our seniors who came to attend the function. It was a girl's gang of four - Lira, Shihana, Amalda and Devika.

With a sigh of relief, I said to Sachu, "It's just our seniors, come out."Sachu hesitated for a moment and then he came and saw them. He also let out a sigh of relief and suddenly said,

"Hey! I got an idea! Let's ask them to bring my bag. It wont be a problem even if the teacher sees them."

"That's right, brilliant. Let's go and ask them." I said excitedly.

We walked up to them. They were busy fiddling their phones and didn't noticed us until I called them.

"Oh! Hi Adil, Sachu. Long time no see." said Lira, suprised to see us.

"Oh! You guys. It has been a while, how's things going." asked Shihana, who was also surprised

Amalda and Devika, however, were confused and suspicious.

"Aren't you two supposed to be in the stadium, at the program?" Devika asked, with a tone mixed with suspicion and suprise.

"Yeah the teachers said that all students should be there." Amalda said.

I looked at Sachu and back at them. I explained the whole scenario to them.

"So, as I said, we need tge bag. Can you guys please deliver the bag to us?" I asked pleadingly.

They stayed silent for a while, until Lira broke it by saying, "OK, we'll help you. How does the bag looks like."

I was over the moon. "It is a turquoise coloured, camouflage bag." I said happily.

"How exactly does a turquoise colored camouflage bag looks like?" Amalda asked confused.

"Uhm.... It's a bag with the colour of peacock feathers and its design is like the military uniform." I said, guessing that they didn't need details turquoise and

camouflage.

"Oh OK, we'll get it." said Shihana and the girls went to the classroom to get the bag.

After a while, the girls returned with the bag. But-

"That's a navy blue bag, I said peacock green" I said while looking into the bag Devika was holding.

"Oh, but Lira said this would be the right bag" she said as she glared at Lira.

"Sorry, a small mistake. Lets go and get the right bag." she said.

Except, the small mistake repeated over and over. They literally but every other box except Sachu's.

After a few failed attempts, I had had enough. I stood up after the girls went for yet another ride to get the bag.

" Those girls are not going to get the bag." I said, annoyed. "I'll get it."

"What? But-" Sachu started.

"No buts," I stopped him."I'll get it"

"Fine, just don't get caught." Sachu said, realising that I won't back up.

I started moving, as quiet and concentrated as a lion trying to catch it's prey.I was also really nervous and scared even though I couldn't see anyone.

Just as I was about to reach the first building, I saw the girls again. I was about to tell them that I'll get the bag, but I stopped short. Devika was holding a bag in her hands. And not just any bag, it was Sachu's, turquoise, camouflage patterned bag.

"Don't tell me this is not his bag either." said Devika, as they reached near me.

"This is it! This is Sachu's bag!" I quietly exclaimed.

"Really? Thank God!" Devika said, happily. But her smile suddenly faded and her face now showed anger. She shot a death glare at Lira.

"What? Why are you looking at her like that?" I asked, puzzled."The first time we went to get the bag, I was about to take this bag." she said, gritting her teeth."But she stopped me a said that it won't the one. That's why we were late."

Hearing that, I accompanied Devika on glaring at Lira, who was pretending that the sky was somehow fascinating. Shihana and Amalda giggled.

"So, since you got the bag aren't you to leaving?" Amalda asked.

"Yes we're going to leave." I said delighted."Thank you guys for the help. Especially to Lira who made everyone take the wrong bags for eight times." I added with a smile. Lira grinned.

"Well," Shihana said."You'd better get going before someone sees you."

"Yeah right. So bye and once again thank you so much." I said and turned to leave.

But as I took a few steps, I heard some sounds from the left side. I looked over to the source and what I saw left me stunned. It was the scouts. They were roaming around and was coming towards us. I was mortified. I didn't even hesitated for a moment and started running to the hideout. The moment I reached there, I threw the bag to Sachu.

"Run! The Scouts are coming!" I yelled. Hearing that, he also started running. We jumped,darted and ran like our life depended on it (it was in some way). There was a stream behind our school. We ran through its bank, the paddy field, rocky roads, and sideways until we reached the main road. After we reached safety, we stopped and sat on the side of the road.
"That is a lot of adrenaline pumping through my body." I said, trying to catch some air.
"Yeah" said Sachu, who was also breathing heavily."I'm thirsty, let's get something to drink."
With that we went to the nearby coolbar to get something to drink and that was the end of our great adventure.
(Based on Dreams)

- Adil Mohammed Shamsheer

(SAM)

X A

എന്നെ തേടി ....

ഞാൻ എന്നെ തേടുന്ന
കാതങ്ങൾ അകലെ
മലയിൽ പിറന്ന സൂര്യനിൽ
സൂര്യ വെളിച്ചം സ്വന്തമാക്കിയ
മിന്നാമിന്നിതൻ പ്രഭയിൽ

ആകാശത്തിൻ നിറം കവർന്ന
കടലിൻ പരപ്പിനെ കട്ടെടുത്ത–
സ്വപ്നത്തിൽ

മഴയെ ആവാഹിച്ച് സ്വയം പെയ്ത
മരപെയ്ത്തിൽ
ഒടുവിൽ ഞാൻ കണ്ടെത്തി
എനിക്ക് പരചിതമായ എന്നെ
പൊട്ടിയ പൊടിപിടിച്ച കണ്ണാടിച്ചില്ലിൽ
അനേകം ര്രൂപങ്ങളിൽ ഒന്നായി...

ഹേമന്ത് വിനായക്
IX B

ആ സ്ത്രീക്ക് എന്തോ പറയാനുണ്ട്

ഒരു മഴയുള്ള രാത്രി
കോൺസ്റ്റബിൾ മുരുകേശൻ ജനലിലൂടെ പുറത്തേക്ക് നോക്കിയിരുന്നു മഴ കുറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നു മാത്രമല്ല അതിൻറെ തീവ്രമുഖം കൂടുതൽ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നതേ ഉള്ളൂ പെട്ടെന്നാണ് വാനിന്റെ ഒച്ച കേട്ടത് അടുത്ത് നടന്ന മോഷണ കേസിൽ പ്രതികൾ എന്ന് സംശയിക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട മൂന്ന് പേരെ ഹാജരായി ആ മൂന്ന് പേരും വാവിട്ട് നിലവിളിക്കുന്നുണ്ട് അവരെ സംബന്ധിച്ച്പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ എന്നത് ഒരു നരകമായി ആയിരിക്കാം അനുഭവപ്പെടുന്നത്.

ട്രിൺ............ട്രിൺ .... പെട്ടെന്നായിരുന്നു ഫോൺ റിങ്ങ് ചെയ്തത് മുരുകേശൻ ഫോൺ എടുത്ത്
"ഹലോ കുമരകോട് പോലീസ് സ്റ്റേഷൻ"
അതിനു മറുപടിയായി ഒരു സ്ത്രീ ശബ്ദം വ്യക്തതയില്ലാത്ത സ്ത്രീ ശബ്ദം കുറച്ചു മുറിഞ്ഞ വാക്കുകൾ
"സാർ രക്ഷിക്കൂ..................മരം.............കട.........."

അപ്പോൾ മുരുകേശൻ അവിടെയുള്ളവരോട് മിണ്ടാതിരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതിനുശേഷം വീണ്ടും ഫോണിൽ
"ഹലോ മാഡം മാഡം പറയൂ നിങ്ങൾ എവിടെയാണ് , അവിടെ എന്താണ് പ്രശ്നം ? ഹലോ ഹലോ ...."
തിരിച്ചൊരു മറുപടിയും ഇല്ല .

ആ മുറിയിൽ ആകെ വല്ലാത്തൊരു, നിശബ്ദത നിറഞ്ഞു മുരുകേശൻ മുറിയിൽ തൂക്കി ഇരിക്കുന്ന ക്ലോക്കിലേക്ക് നോക്കി, അതിലെ സൂചികൾ അനങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല മുരുകേശൻ വീണ്ടും ആ സ്ത്രീ വിളിച്ച നമ്പറിലേക്ക് തിരിച്ചുവിളിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു ....

പെട്ടെന്നാണ് പുറത്ത് വലിയൊരു ശബ്ദം കേട്ടത് ടെലിഫോൺ ലൈൻ ഘടിപ്പിച്ച പോസ്റ്റ് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നകാറ്റിന്റെ തീവ്രത കൂടുന്നത് മുരുകേശൻ മനസ്സിലാക്കിയില്ല അയാൾ ഡ്യൂട്ടി രജിസ്റ്ററിൽ ഒപ്പുവെച്ചിറങ്ങി. മഴയ കുറിച്ചോ കാറ്റിന്റെ തീവ്രതയെ കുറിച്ചോ ഓർക്കാതെ അയാൾ വീട്ടിലേക്ക് നടന്നു അപ്പോൾ അയാൾ ആ സ്ത്രീയെ ഓർത്തു,

"ആ സ്ത്രീക്ക് എന്തോ പറയാനുണ്ടായിരുന്നു .... എന്തായിരിക്കാം ???........"

അഡോൺ സാബു 10 A

A small story will change your life.......

A boy and a girl were playing together
The boy had a collection of marbles.
The girl had some sweets with her.

The boy told the girl that he will give
her all his marbles in exchange of her
sweets. The girl agreed.

The boy kept the biggest and the most
beautiful marble aside and gave the rest
to the girl. The girl gave him all her sweets
as she had promised.

That night, the girl slept peacefully. But
the boy couldn't sleep has he keptr wondering
if the girl had hidden some sweets from him
the way he had hidden his best marble.

M O R A L O F S T O R Y

IF you don't give hundred percentage
in a relationship, you'll always
keep doubting in any relationship
so give your hundred percent

by
Joyal. M.A

JOKER

(The one who make others laugh)

*Who gives us the strength to laugh. who is strong enough to make us laugh
The one who makes the world laugh , He is a joker.

*An ordinary person cannot become a Joker But Joker is also ordinary.
The one who caressing with a Joker in his hand, He is a Joker.

* To some he is funny
To some he is a murderer
To some he is a psycho.
But he is a Joker.

* He has a good life
But few people make him a life.
Playing any role under the guine of helplessness
He is a Joker.

_ AYUSH KR
9 B

നന്മയാളുടെ സൗഹൃദങ്ങൾ

ചിങ്ങവനം എന്ന കൊച്ചു ഗ്രമത്തിലാണ് മകിട്ടുവും ഉണ്ണിക്കുട്ടനും താമസിച്ചിരുന്നത്. മിട്ടു ഷറെ കുസൃതിക്കാരനായിരുന്നു. മിടു നിസ്സാര നിസ്സാര കാങ്ങൾ പോലും ഉണ്ണി പാവായിരുന്നു. അവൻ എല്ലാവരേയും സഹായിക്കും. അവന് നല്ല മനസ്സായിരുന്നു.മിട്ടു മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും ഉപദ്രവികുമായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം അവൻ കുട്ടുകാരുമൊത്തു കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു .അപ്പോൾ പൂക്കളിലെ തേൻ നകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു ഒരു പൂമ്പാറ്റയെ മിട്ടു കണ്ടു.അവൻ ആ പൂമ്പാറ്റയെ പിടിച്ചു . ഒരു ഡപ്പിക്കുള്ളിലാക്കി.അതുകൊണ്ടു ഉണ്ണി കുട്ടൻ മിട്ടുവിനോട് പറഞ്ഞു ,"പാവം പൂമ്പാറ്റ അത് തുറന്നു വിട്ടു."അത് കേട്ടു മിട്ടു ചിരിച്ചു .ഹാ....ഹാ...ഹാ...! എന്നിട്ടവൻ തള്ളി വിട്ടു കാളിക്കാനോടി.ഉണ്ണി കൂട്ടൻ ആ പൂമ്പാറ്റയെ സൗസ്തന്ത്രത്തിന്റെ ആകാശത്തിലെക്കു പറത്തിവിട്ടു . അത് കണ്ടു കൊണ്ട് വന്ന മിട്ടു ഉണ്ണിക്കുട്ടനെ ഉപദ്രവിച്ചു .

ഒരു നാൾ മിട്ടു ഒരു പൂച്ച കുഞ്ഞിനെ കണ്ടു .'എങ്ങനെ എങ്കിലും ആ പൂച്ചയെ പിടിക്കാനായി പമ്മി പമ്മി പോയി.അപ്പോഴേക്കും പൂച്ച ഓടി പോയി.

മിട്ടുവും അതിനുപിന്നാലെ ഓടി . പൂച്ച ഓടി ഓടി ഒരു പുഴയുടെ അരികിൽ എത്തി.പിന്നാലെ കൈനീട്ടത്തും വഴുതി പുഴയിലേക്ക് വീണു."അയ്യോ മിട്ടു അല്ലെ ആ വെള്ളത്തിൽ കിടന്നു നിലവിളിക്കുന്നത്. ഉണ്ണിക്കുട്ടൻ പിന്നെ മറ്റൊന്നും ആലോച്ചില്ല .തന്റെ ജീവൻ പോലും നോക്കാതെ അവൻ ആ പുഴയിലേക്ക് എടുത്തു ചാടി,മിട്ടുവിനെ രക്ഷിച്ചു.തന്നെ രക്ഷ പെടുത്തിയ ഉണ്ണിക്കുട്ടന് അവൻ നന്ദി പറഞ്ഞു. ഞാൻ എത്ര മാത്രം നിന്നെ ഉപദ്രവിച്ചു . എന്നിട്ടും നീ മാത്രമാണ് എന്നെ സഹായിക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്നത് .ഇനി നീ യാണ് എന്റെ ഏറ്റവും നല്ല കൂട്ടുകാരൻ.ഇനി ഞാൻ ആരെയും ഉപദ്രവിക്കില്ല.എല്ലാവരെയും സ്നേഹിക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. അത് കേട്ട് ഉണ്ണിക്കു സന്തോഷമായി.അവർ പിന്നീട് നല്ല സുഹൃത്തുക്കളായി മാറി.ആ നാട്ടിലെ എല്ലാവര്ക്കും.അവർഒരു മാതൃകയായിമാറി. അതെ, നമ്മൾ എല്ലാവരെയും.സ്നേഹിക്കുകയും. ആരെങ്കിലും ആപത്തിൽ പെട്ടാൽ നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ ആണെങ്കിലും അവരെ ഒരു മടിയും കൂടാതെ സഹായിക്കണം അതാണ് നന്മ.

-Basil Mejo
8:B

The 26 letters of the English alphabet are so Intelligently arranged... They show you the way of life.

“A”lways “B”e “C”ool. “D”on't
have “E”go with “F”riends n Family.
“G”ive up “H”urting “I”ndividuals.
“J”ust “K”eep “L”oving “M”ankind
“N”ever “O”mit “P”rayers. “Q”uietly
“R”emember God. “S”peak “T”ruth.
“U”se “V”alid “W”ords. “X”press “Y”our “Z”eal

- Joyal.M.A 9.B

നാടൻ പാട്ടുകൾ

1.കുഞ്ഞുനാളിൻ ചെറുപ്പത്തിലല്ലെടി.
എന്തേ കുഞ്ഞേലി നിന്നേ ഞാൻ കണ്ടതല്ലേടി
നിൻ്റെ അച്ഛനുള്ളൊരു കാലത്തിലല്ലേടി . എന്തേ
കുഞ്ഞേലി നിന്നേന്നെ ഞാൻ കണ്ടതാടി കൊച്ചു കൊച്ചു
മുറങ്ങള് നെയുമ്പോൾ . എന്തേ കുഞ്ഞേലി നിന്നേ ഞാൻ
കണ്ടതല്ലേടി. എന്തേ കുഞ്ഞേലി നിന്നേ ഞാൻ കണ്ടതലേടി
നിൻ്റെ അച്ഛനുള്ളൊരു കാലത്തിലല്ലോടി . എന്തേ കുഞ്ഞേലി
നിന്നേ ഞാൻ കണ്ടതലേടി . ഉമ്മർക്കടവിൽ കുളിക്കുന്ന നേരത്ത് .
എന്തേ കുഞ്ഞേലി നിന്നേ ഞാൻ കണ്ടതലേടി നിൻ്റെ അച്ഛനുള്ളൊരു
കാലത്തിലല്ലോടി.

2. അക്കര വീടിന്ന ചെണ്ടകൊട്ട്
ഇക്കരെ വീടിന്ന ചെണ്ടകൊട്ട്
ചാണം തളിക്കേടി കുഞ്ഞിപ്പെണ്ണേ
ദീപം കൊളുത്തേടി കുഞ്ഞിപ്പെണ്ണേ
തെയ്യം വരുന്നുണ്ട് തെയ്യം വരുന്നുണ്ട്
മുറ്റത്തു വെക്കാം വാ കുഞ്ഞിപ്പെണ്ണേ

3.മുത്തപ്പൻകാവിലെ വേലയ്ക്കന്നന്തിയ്ക്കു
വന്നപ്പം കണ്ടെടി ഞാനേ നെല്ലോല .
നിറമുള്ള പാചകരിമുണ്ടും ചേരുന്നു
കുപ്പായമാക്കേം താഴത്തെക്കാവില്ലേ തെക്ക്
തറചാരിനിൽക്കുമ്പോൾ കണ്ണ് നിറച്ചു .
കണ്ടെടി നിന്നെ ഹായ് അമ്പടി കള്ളിയെ .
കണ്ണുനിറച്ചു കണ്ടെടി നിന്നേ .
കൈയും നോക്കി മോറും നോക്കി
മയിലാടും കുന്നത്ത് നിൽക്കുന്ന മാവിൻ
ചോട്ടിൽ പോയ്പോയകാലങ്ങളോർത്ത്
നിന്നില്ല ഞാൻകണ്ടു ഞാനുള്ളിൽ
കരിനീലക്കണ്ണ് പേരമരക്കൊമ്പത്തിരുന്നു
ഞാൻ നോക്കും നേരം നേരെ നൊക്കി
കൊഞ്ഞണം കുത്തണതോർത്തില്ലേ .
രാക്കുയിൽ വാടി രാവിൻറെ ശോകം
നക്ഷത്രക്കുഞ്ഞുങ്ങൾകിന്നാനന്ദ വേള .
ചിതറുന്നു താളം തുളുമ്പുന്നു കണ്ണീർ .
ഇടനെഞ്ചിലേതോ മണിവീണ തേങ്ങി .

(നവേദ് എസ് ബാബു 9A)

<u>ബാല്യകാലം</u>

കുട്ടുകാരൊത്തു കളിച്ചുനടക്കുന്ന സുന്ദരമാഗുമി നല്ലകളല്ലാം
അടിയും പടയും ഓടിയും ചാടിയും ആര്ത്തുരസിക്കുന്ന
നല്ലകാലം കാതോട് കാതോരം കഥകൾ പറയുന്ന
കൂട്ടുകാർ കൂടുന്ന നല്ലകാലം മിട്ടായി നെല്ലിക്ക ചെമ്പക മാങ്ങയും
പഗ്ഗുവെച്ചിടുന്ന നല്ലകാലം പോകല്ലേ പോകല്ലേ ഈ നല്ലകാലം
സുന്ദരമാഗുമി നല്ലകാലം

ജിയാൻ ബിനു
8A

NEVER GIVE UP

One day two curios frogs fell into a big bowl of milk they tried to jump out but but the edages of bowl wore too high after trying for a while one of the frogs felt that it was impossible to escape. He stopped trying and drowhed in the milk. The other frog kept kicking and jumping in the milk. The milk to turn into butter which was solid enough for the frog to escape from the bowl the day the frog learnt an important lesson. Never give up

by:Abel K Pradheep

class: 8th B

Why the same river?

Why row in the same river?
When oceans and falls flows
Make life beautiful like a flower
Or as a diamond glows
Everyday sky and trees alter
Leaves and snow periodically fall
Heat and cold comes after
With cries and caresses from nature's soul
Nature never stays still
Forever she changes her dress
And air with sense and sounds she fill
To give her humans less stress
Spring of flies and flowers
Followed by a sunny summer
Autumn with red leaves and rivers
After comes a cold winter
The moon and sun changes too
Full, ring or partially missing
Moon sometimes white and blue
The colour changing sun, a true blessing
We human ride the same stream
But mother nature urges us
To row in ocean and the extreme
And make a lives adventures

-Adil Muhammed Shamsheer

MUHAMMED HANAN

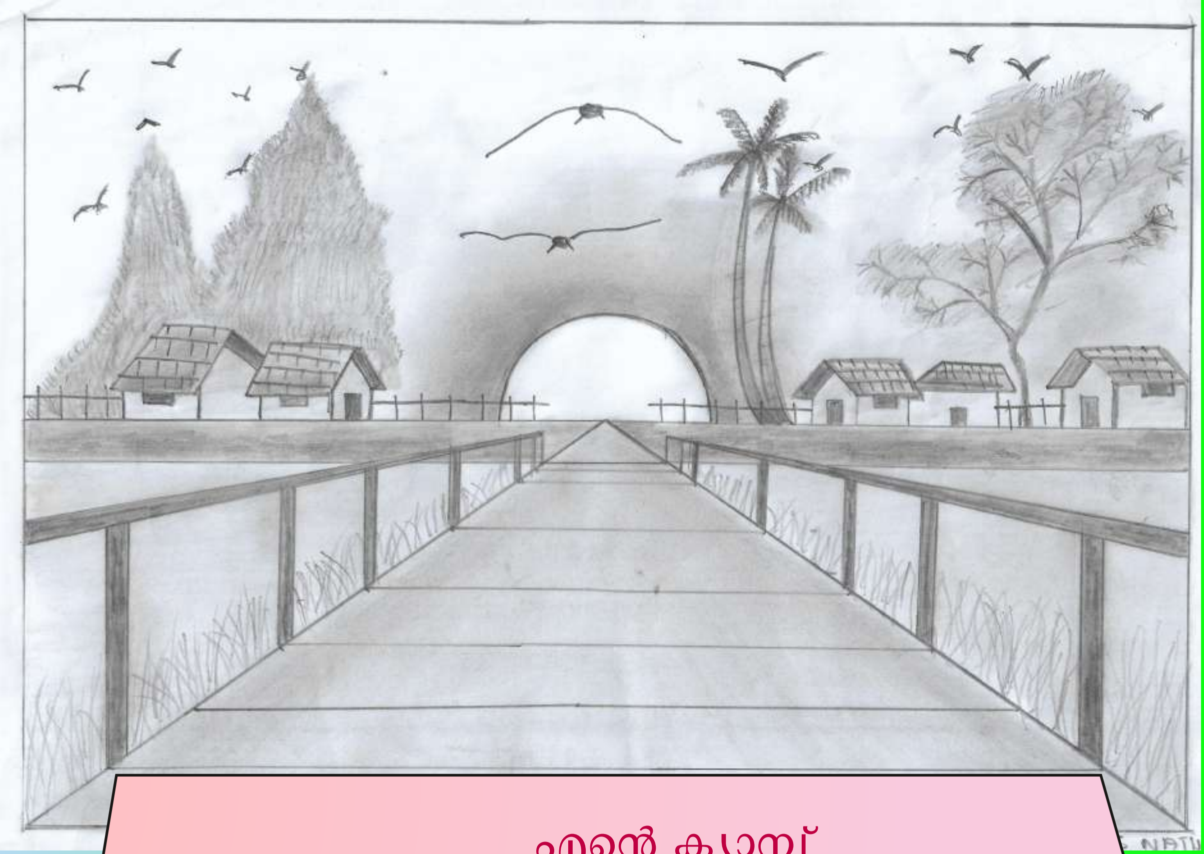

എന്റെ ക്യാമ്പ്

എന്റെ പേര് നിരഞ്ജൻ എസ് നാഥ് .ഞാൻ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് സബ്ജില്ലാ ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു . എനിക്ക് വിവിധതരം പുതിയ സോഫ്റ്റ്‌വെയറുകൾ അവിടെ നിന്നും പരിചയപ്പെടാൻ സാധിച്ചു ,ആനിമേഷന്റെ സാധ്യതകൾ എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.കുറെയധികം പുതിയ അറിവുകൾ ലഭിച്ചു . അതുപോലെതന്നെ വയനാട് ജില്ലയിലെ വിവിധതരം സ്കൂളുകളിൽ നിന്ന് എത്തിയ കുട്ടുകാരുമായി സൗഹൃദം പങ്കിടാൻ സാധിച്ചു . ഈ ക്യാമ്പിൽ പങ്കെടുത്തപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു പുതിയ അനുഭവമാണ് ലഭിച്ചത് . നന്ദി

Thanks to our little kites ....
Our little butterflies........